

Sygn. akt IX W 236/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r. sprawy

L. G.

syna Z. i W. z domu G.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że :

w dniu 29 listopada 2015 r. o godz. 15:10 w miejscowości B. gm. (...) kierował rowerem marki (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem (...) w wydychanym powietrzu

- tj. o wykroczenie z art. 87 § 1a kw

ORZEKA

I. obwinionego **L. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu ustalając, że rower którym kierował obwiniony był marki (...) i za to na podstawie z **art. 87 § 1a kw** skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 500,- (pięćset) złotych;**

II. na podstawie art. 87 § 4 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci **zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych na okres 6 (sześć) miesięcy;**

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw **zwalnia obwinionego od zryczałtowanych wydatków postępowania i opłaty.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 listopada 2015 r. ok. godz. 15-tej funkcjonariusze Policji -(...). J. O. (1) wraz (...). J. M. (1) w związku z uzyskaną informacją od anonimowej osoby o poruszaniu się grupy nietrzeźwych rowerzystów w okolicach miejscowości B. gm. (...) dokonywali kontroli kierujących jadących drogą od tej miejscowości do drogi krajowej (...) na wysokości (...)

Około godziny 15¹⁰, wymienieni zatrzymali do kontroli grupę rowerzystów jadących tą drogą, wśród których był obwiniony L. G. kierujący rowerem marki (...).

Obwinionego poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykonane urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) o godzinie 15⁽¹⁶⁾ wykazało (...) alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 15⁽³⁹⁾- (...) alkoholu w wydychanym powietrzu.

Funkcjonariusze po przeprowadzeniu kontroli zwolnili obwinionego zakazując mu dalszej jazdy. Obwiniony poprowadził rower kilkadziesiąt metrów, a następnie gdy nie był już widoczny dla Policjantów pojechał nim do domu

(dowody: notatka urzędowa – k. 1; protokół użycia urządzenia A. k. 2, kopia świadectwa wzorcowania – k. 3; zeznania J. O. k. 24v; zeznania J. M. k. 24v; wyjaśnienia obwinionego k. 24;)

Obwiniony L. G. przesłuchany w toku czynności wyjaśniających oraz na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, że tego dnia w gronie kolegów, uprawiających tak jak i on kolarstwo górskie z powodu zimna wypił grzane piwo i kiedy wracał już do domu został zatrzymany przez patrol. Podkreślił, że jego zdaniem Policjanci pozwolili mu jechać dalej do domu na rowerze. Wniósł o nieorzekanie wobec niego środka karnego w postaci zakazu kierowania pojazdami niemechanicznymi.

(wyjaśnienia obwinionego k. 24)

Sąd zważył, co następuje:

Generalnie wyjaśnienia obwinionego, jako niesprzeczne z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, przede wszystkim z protokołami użycia urządzeń do pomiaru alkoholu w wydychanym powietrzu i zeznaniami świadków-funkcjonariuszy Policji zasługują na wiarę. Nie sposób jednak zgodzić się z nimi w zakresie jakim twierdził on, że funkcjonariusze po przeprowadzeniu kontroli pozwolili mu na dalszą jazdę rowerem. W tym zakresie przeczą im bowiem stanowcze i konkretne zeznania obojga przesłuchanych w tej sprawie świadków – funkcjonariuszy Policji, którzy jednoznacznie zeznali, że takiej zgody nie wyrażali i jest to również sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd w całości oparł się na zgodnych zeznaniach funkcjonariuszy Policji – J. O. (1) oraz J. M. (1), albowiem były one zgodne i wzajemnie ze sobą korespondowały, a nadto w pełni pokrywały się ze sporządzoną w sprawie notatką urzędową oraz protokołami z badania zawartości alkoholu w organizmie obwinionego. Świadkowie w spójny sposób relacjonowali przebieg zdarzenia, począwszy od podjęcia czynności kontrolnych wobec obwinionego, aż po poddanie go badaniu urządzeniem kontrolno-pomiarowym. Wymienieni zeznawali na okoliczności związane z ich pracą zawodową, co, w ocenie Sądu, świadczy o ich bezstronności i obiektywizmie.

Uwzględniając powyższe, wina obwinionego została wykazana przeprowadzonymi na rozprawie dowodami, a polegała na tym, że w dniu 29 listopada 2015 r. ok. godz. 15¹⁰, w miejscowości B. kierował rowerem marki (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem (...) w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 87 § 1a k.w.

Okolicznością obciążającą przy wymiarze kary obwinionemu był wysoki stopień społecznej szkodliwości jego czynu wyrażający się w nagminności takich zachowań kierujących rowerami w skali kraju, którzy lekceważąc podstawowy obowiązek trzeźwości, narażają na zagrożenie utraty życia lub zdrowia nie tylko siebie, ale i innych uczestników ruchu. Jako inną bardzo ważną okoliczność obciążającą Sąd uznał bezkrytyczną postawę obwinionego do popełnionego czynu prezentowaną również podczas rozprawy a wyrażającą się tak naprawdę w żalu, nie że kierował rowerem w stanie nietrzeźwości, a w tym, że został złapany a także przyznaniu, że po kontroli kontynuował jeszcze jazdę rowerem mimo zakazu funkcjonariuszy.

Jedyną okolicznością łagodzącą była natomiast dotychczasowa niekaralność obwinionego za wykroczenia i przestępstwa drogowe.

W ocenie Sądu wymierzona kara grzywny w wysokości 500 zł jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a nadto spełni ona swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

W przekonaniu Sądu, mimo zgłoszenia takiego postulatu przez obwinionego, Sąd nie uznał, aby zachodziły w stosunku do niego szczególnie uzasadnione okoliczności pozwalające na odstąpienie od orzeczenia wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych. Przede wszystkim brak krytycznej postawy wobec własnego czynu a nawet brak głębszej refleksji nad własnym zachowaniem przemawiały wręcz za koniecznością orzeczenia takiego środka, w minimalnym przecież wymiarze. Obwiniony mimo dojrzałego wieku wykazał się całkowitym brakiem krytycyzmu wobec swojego czynu i nie wyraził nawet cienia skruchy a zatem nieorzeczenie takiego środka byłoby swoistym wyrazem aprobaty dla takiej postawy. W ocenie środek ten ma silny walor wychowawczy i ma skłonić obwinionego do zastanowienia się nad własnymi dokonaniem i wdrożyć go do przestrzegania podstawowych norm ruchu drogowego.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa opłaty i zryczałtowanych wydatków postępowania, uznając, iż nie będzie w stanie ich uiścić.